

[Justitsministeren.]

Rigspolitiet havde imidlertid i Forstaaelse med Justitsministeriet optaget Forhandling med de britiske Myndigheder i Sydslesvig for at høre, om der ventede Prien Ubehageligheder, hvis han igen kom til Sydslesvig. Fra britisk Side erklærede man sig villig til at modtage Prien, og man indgik paa de Vilkaar, som man fra dansk Side havde stillet, nemlig at der ikke blev indledet Strafforfølgning mod Prien i Anledning af hans ulovlige Udrejse i 1946 eller i Anledning af andre Mellemværender vedrørende hans Arbejde for Sydslesvigsagen, som de britiske Myndigheder eventuelt maatte have med ham fra Tiden før hans Udrejse. Det er Offentligheden bekendt, at der ikke er sket Prien noget ondt efter hans Hjemkomst. Det er ikke at undres over, at de britiske Myndigheder meddelte ham Tilhold om ikke at tage Ophold i Slesvig og Holsten, men Prien fik Lov at rejse videre til den amerikanske Zone, hvor han nu opholder sig.

Jeg havde regnet med, at Prien, naar han saa, at hans Tid her i Landet var omme, selv vilde sørge for sin Udrejse, og det var mig ikke bekendt, at han var blevet her i et Par Maaneder endnu efter at have faaet Afslag paa sin Ansøgning om Indrejsetilladelse til Sverige. Det var mig, som jeg før har nævnt, heller ikke bekendt, at Prien blev anholdt den Dag, da det skete, for at blive ført over Grænsen, men jeg er ganske enig i den Fremgangsmaade og tager Ansvaret for den. Fremgangsmaaden var begrundet deri, at Rigspolitiet efter sit grundige Kendskab til Prien regnede med, at Prien i sidste Øjeblik vilde gøre sig usynlig, gaa under Jorden og søge Skjul hos Personer, som endnu vilde dække ham. Det forekommer mig at være i sin Orden, at Politiet ikke ønskede, at han skulde afslutte sit Ophold her i Landet med en uværdig Legen Kispus med Politiet. Der er gjort, hvad man med Rette kan forlange, naar man inden Udsendelsen har sikret sig, at der ikke vilde ske Prien noget ondt.

Først efter at Prien er blevet sendt ud af Landet, har jeg faaet at vide, at Prien havde begyndt et nyt Forsøg paa at skabe sig en Eksistens. Efter at han var blevet klar over, at der ikke var mere at gøre for ham som Sydslesviger, har han paa det sidste fundet ud af, at der kunde være et Levebrød i antikommunistisk Agitation. Han har aabenbart en levende Sans for det aktuelle. Han var kommet i Forbindelse med antikommunistiske Kredse. Han havde ligesom i sin Sydslesvigagitation lagt ud

med Dagligstuemøder og agtede af fortsætte med offentlige Møder. Et offentligt Møde var planlagt, saa vidt jeg ved, til selve den Dag, han blev sendt ud. Den Tanke er mig ikke fremmed, at han kan have troet, at hans nye Virksomhed skulde være Regeringen behagelig, men jeg kan forsikre, at han her har forregnet sig. Den vilde ikke have hjulpet ham det mindste til igen at faa Opholdstilladelse. Her i Landet har enhver Lov at mene om Kommunismen, hvad han vil, Lov at være Kommunist eller at være Modstander af Partiet, men jeg bekender mig til den Opfattelse, at enhver Kamp om Politik eller Ideologi skal føres med rene Midler. Det er mig ikke mere tiltalende at se Prien, der i sin Tid kom ind her i Landet som Kommunist og søgte Støtte hos „Røde Hjælp“, nu ombytte sin Rolle og optræde som antikommunistisk Indpisker, end det har været mig at se en Slesvig-Holstener af hans Støbning som Forkæmper for en bestemt sydslesvigsk Politik.

Jeg gjorde til Indledning nogle Bemærkninger om Asylretten og Begrebet politisk Flygtning. Jeg tror, at hvad jeg nu har sagt vil gøre det klart, at selv om Prien oprindeligt i 1934 er kommet hertil som politisk Flygtning og blev behandlet som politisk Flygtning, saa kan Prien ikke nu med nogen Føje betegnes som politisk Flygtning. Afgørende er, som jeg sagde, om der er rimelig Grund til at antage, at Tilbagevenden til Hjemlandet vil udsætte den paagældende for Forfølgelse paa Grund af Race, Religion, Nationalitet eller politisk Overbevisning. Jeg sagde ogsaa, at efter min Opfattelse giver vi her i Danmark Begrebet politisk Flygtning et mere rummeligt Indhold, og jeg er ikke i Tvivl om, at hvis Prien havde passet sig selv, kunde han have været her i Landet den Dag i Dag, blot det havde været ham ubehageligt at rejse hjem, og uagtet der ikke ventede ham nogen Forfølgelse i Hjemlandet. Det maa være en Forudsætning for at nyde Gæstfrihed her i Landet, at man holder sig i Ro, i hvert Fald at man ikke paa ophidsende Maade blander sig i indenrigs eller udenrigs Politik. Prien har valgt at blive en Urostifter inden for et meget ømtaaligt Omraade af dansk Politik. Spørgsmaalet Sydslesvig hører vel til de alvorligste, som siden 1945 har beskæftiget Rigsdagen og Regeringen, og Regeringen har fastlagt en politisk Linie, som Gang paa Gang har faaet Tilslutning i det høje Ting. Det er for mig et Vidnesbyrd om en næsten overmenneskelig Taalsomhed, at man i Aarevis har ladet Prien virke uforstyrret som Sjælen i en Uro, der har været egnet